

KANUN

ORMAN KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN**Kanun No. 7442****Kabul Tarihi: 23/3/2023**

MADDE 1- 12/6/1933 tarihli ve 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Lif, tohum ve sap üretimi ile ilaç etkin maddesi elde etmeye yönelik çiçek ve yaprak üretimi amaçlı kenevir yetiştiriciliği, Tarım ve Orman Bakanlığının iznine tabidir. Lif, tohum ve sap üretimi amacıyla izinli kenevir yetiştiriciliği Tarım ve Orman Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir. İlaç etkin maddesi üretimi amaçlı kenevir yetiştiriciliği ve/veya işlenmesi Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü tarafından yapılır veya yaptırılır. Gerekliğinde ülke arz ve talep durumuna göre Cumhurbaşkanınca belirlenen kota doğrultusunda, Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü kontrolünde gerçek veya tüzel kişilere yaptırılabilir. İlaç etkin maddesi üretimi amaçlı kenevir yetiştiriciliğinde, münhasıran esrar elde edilmesini engelleyecek her türlü tedbirin alınması, kenevirin hasadı, işlenmesi, ihracı, ihracı veya satışına ilişkin usul ve esaslar, İçişleri Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının görüşleri alınmak suretiyle Tarım ve Orman Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 2- 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Tarım sektörü ile ilgili politikaların tespit edilmesi, planlanması ve koordinasyonu ile ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapılarak uygulanmasında Bakanlık yetkilidir.

Tarımsal üretimin planlanması, gıda güvencesi ve güvenliğinin temin edilmesi, verimliliğin artırılması, çevrenin korunması ve sürdürülebilirliğin tesis edilmesi için Bakanlıkça belirlenen ürün veya ürün gruplarının üretimine başlanmadan önce Bakanlıktan izin alınır. Bakanlık, arz ve talep miktarı ile yeterlilik derecesini dikkate alarak hangi ürün veya ürün gruplarının üretileceği ile tarım havzası veya işletme bazında asgari ve azami üretim miktarlarını belirler.

Bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı faaliyette bulunanlardan;

a) Bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı faaliyette bulunduğu ilk kez tespit edilenler, bu madde hükümlerine uygun şekilde faaliyet göstermeleri için Bakanlık tarafından yazılı olarak uyarılır.

b) Bakanlık tarafından yazılı olarak uyarılan ancak uyarı tarihinden itibaren 12 ay içerisinde bu maddeye uygun faaliyette bulunmayanlar, uyarı tarihinden itibaren beş yıl süreyle hiçbir destekleme programından yararlandırılmazlar.

c) Bu fıkranın (a) ve (b) bentlerine göre işlem tesis edilen ancak bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı olarak bir sonraki takvim yılında da faaliyette bulunduğu tespit edilenlere, ürün grubuna göre bu faaliyetten elde edilecek yıllık brüt hasılasının yüzde birinden beşine kadar idari para cezası verilir.

ç) Çok yıllık üretim faaliyetlerinde yazılı uyarı ve destekten yararlandırmama işlemlerinin tesis edilmesine rağmen bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı olarak üretime devam edenlere, aykırı faaliyette bulunduğu tespit edilen her yıl için bu faaliyetten elde edilecek yıllık brüt hasılasının yüzde birinden beşine kadar idari para cezası verilir.

İdari para cezasının hesaplanmasına esas brüt hasıla, bir önceki takvim yılında Türkiye İstatistik Kurumu tarafından yayımlanan üretimin yapıldığı il genelinin ortalama verim değeri ile rayiç fiyat dikkate alınarak hesaplanır. Türkiye İstatistik Kurumu tarafından verim değeri yayımlanmayan ürünlerin ortalama verim değeri Bakanlık İl Müdürlüğünce belirlenir.

Bu maddede yer alan idari yaptırımlar mahalli mülki amir tarafından uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 3- 5488 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bakanlık, tarım sektöründe sözleşmeli üretimin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için gerekli düzenlemeleri yapar. Sözleşmeli üretimi özendirmek üzere üreticilere, bu Kanunla belirtilen desteklerin verilmesinde öncelik tanınır.

Sözleşmeli üretim aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde yürütülür:

a) Sözleşmede yer alan tarafların haklarının korunması ve sorumluluklarının belirlenmesi için sözleşmenin taraflarında aranacak vasıflar, sözleşmeye konu ürünün teslim ve teslimat koşulları, fiyat ve miktardaki değişim oranları, aynı ve nakdi avansın sınırları ile kapsamı ve benzer hususların da içerisinde olduğu sözleşme genel şartları tarımsal faaliyet alanlarına göre Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

b) Sözleşmeli üretimde irade serbestisi esastır. Ancak salgın hastalıklar, tarım ürünleri ticaretinde yaşanan gelişmeler karşısında arz güvenliğinin sağlanması, tarımsal üretimin iç veya dış talebe uygun olarak ayarlanması veya bitki ve hayvan sağlığının korunması amacıyla, ihtiyaç halinde Bakanlık tarafından belirlenen ürün veya ürün grupları bu madde kapsamında sözleşmeli olarak üretilir.

c) Bakanlık, sözleşmeli üretimin geliştirilmesi, izlenmesi ve kontrol edilmesi amacıyla sözleşmenin taraflarını ve kapsamını içeren kayıt sistemleri oluşturur ve sözleşmeler bu kayıt sistemleri kullanılmak suretiyle de düzenlenebilir.

ç) Tarımsal üretim sözleşmesine tabi ürünlere veya üretim varlıklarına sigorta yaptırılması zorunludur. Bakanlık sözleşmenin tarafı olan kişiler için de ilave sigortaların yaptırılması şartını getirebilir.

d) Tarımsal üretim sözleşmelerinde belirtilen mücbir sebepler haricinde sözleşme kapsamında üretilen ürünün alımından veya satımından vazgeçen üretici ya da alıcılar için ceza koşulu belirlenir. Ceza koşulu, alımından ya da satımından kaçınılan ürün miktarının sözleşmedeki bedelinin yüzde yirmisinden az ve yüzde ellisinden fazla olamaz. Et ve Süt Kurumunun taraf olduğu sözleşmelerde üretici için ceza koşulu bu bentte yer alan alt sınırdan daha az olarak belirlenebilir veya ceza koşuluna yer verilmeyebilir.

e) Tarımsal üretim sözleşmesinden doğan davalarda arabulucuya başvurulmuş olması dava şartıdır. Bu uyuşmazlıklarda sözleşmeli üretim konusunda uzmanlık eğitimi almış olan arabulucular; bu eğitimi alanların bulunmaması durumunda diğer arabulucular görevlendirilir. Arabulucu, yapılan başvuruyu görevlendirildiği tarihten itibaren iki hafta içinde sonuçlandırır. Bu süre zorunlu hâllerde arabulucu tarafından en fazla bir hafta uzatılabilir. Bu bendin uygulanmasına ilişkin hususlar Tarım ve Orman Bakanlığının görüşü alınarak Adalet Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikte belirlenir.

f) Tarımsal üretim sözleşmesinden doğan davalarda basit yargılama usulü uygulanır ve bu davalar ivedi olarak görülür. Bu sözleşmeden doğan davalar ile icra takiplerinde üretici, yapılacak tüm yargılama ve icra takip giderlerinden geçici olarak muaf tutulur. Dava ve icra takibi sırasında yapılması gereken tüm giderler Devlet tarafından avans olarak ödenir. Ertelenen tüm giderler ile Devletçe ödenen avanslar dava ve takip sonunda haksız çıkan taraftan tahsil olunur.”

MADDE 4- 5488 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinde yer alan “bitkisel üretimle ilgili destekleme ödemelerinde çiftçi kayıt sistemi” ibaresi “destekleme ödemelerinde Bakanlıkça belirlenen kayıt sistemleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 5488 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- Bu maddeyi ihdas eden Kanunla, bu Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasına eklenen dava şartı olarak arabuluculuğa ilişkin hükümleri, 1/9/2023 tarihinden sonra açılacak davalarda uygulanır.”

MADDE 6- 10/7/1953 tarihli ve 6132 sayılı At Yarışları Hakkında Kanunun 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Takvim yılında yapılacak mahalli olmayan yarışlarda koşacak atların nitelik ve şartlarını belirlemeye Tarım ve Orman Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 7- 6132 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Mülkiyetindeki veya ortaklığındaki atları yarışlarda koşturan at sahipleri ile bunların vekilleri, antrenör, antrenör yardımcısı, at sahibi antrenör ve atın jokey, jokey yamağı, centilmen binici, seyisbaşı, seyis ile sair hizmetliler gibi ilgilileri ve koşularda ve yarışlarda görevlendirilenlerden yarış usul ve nizamlarına ve yarış dürüstlüğüne aykırı hareket eden, yarışların ve yarış yerlerinin ve yarışlarla ilgili yer ve tesislerin düzen ve disiplinini bozanlar hakkında aşağıdaki disiplin cezaları uygulanır:

a) İhtar cezası.

b) Para cezası.

1. Yarış usul ve nizamlarına aykırı hareket eden, yarışlarla ilgili yer ve tesislerin düzen ve disiplinini bozanlara binsekizyüzaltmışbir lira.

2. Kayıt ve tartı ile ilgili yükümlülükleri yerine getirmeyenlere üçbinyediyüzirmiiki lira.

3. Yarış dürüstlüğüne aykırı olarak hileli davranışlarda bulunanlara yedibindörtüyüzaltmışbir lira.

c) Geçici veya süresiz sanat icrasından yasaklama.

1. Yarışlarla ilgili her türlü yerlerden geçici veya süresiz sanat icrasından yasaklama.

2. İdman yeri dışında yarışlarla ilgili her türlü yerlerden geçici veya süresiz sanat icrasından yasaklama.

d) Tribün ve eklentileri dışında, yarışlarla ilgili yer ve tesislere girmekten geçici veya süresiz yasaklama.

e) Atın koşulara katılmasının geçici olarak yasaklanması.

Yukarıda yazılı para cezaları, eylemin tekrarı halinde iki kat artırılarak uygulanır.

Birinci fıkrada sayılan unvanlar ile at sahibi belgesine sahip olanların, sahip oldukları sıfatlardan herhangi birisi nedeniyle almış oldukları cezalar diğer sıfatlar için de geçerli sayılır.

Yarış usul ve nizamlarına aykırı hareket ederek, yarış sonuçları üzerinde etki yaratmak amacıyla, yarışların olağan cereyanı dışında, tehdit, baskı, korkutma gibi davranışlarda bulunan at sahiplerinin sahibi oldukları bütün atları, ceza müddetince sahip değişikliği olsa dahi birinci fıkranın (e) bendi hükümlerince bir yıl süre ile koşulara katılmaktan yasaklanır.

Yasaklı madde ve uygulamalar ile bunlara ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir ve ilan edilir.

Beşinci fıkra uyarınca belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar nedeni ile yarış usul ve nizamları ile yarış dürüstlüğüne bozulduğu hallerde aşağıdaki disiplin cezaları verilir:

A) At ilgililerine verilecek cezalar

Yarış veya start denemesi günlerinde alınan numunelerde, atın yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığının tespiti halinde, atın antrenörü ile birlikte atın seyisbaşı veya seyisi de sorumludur. Ata, antrenör tayin

edilmediği zamanlarda ise atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakmayı önleme görevi ve sorumluluğu atın sahibine aittir.

At sahibinin sorumluluğu altındaki atında, yasaklı madde veya uygulamanın tespiti halinde, atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakma eylemine katıldığı tespit edilen kişiler ile bu eyleme katıldığı tespit edilemese bile atın sahibine; yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için onbeşbin Türk Lirası para cezası verilir.

Atında yasaklı madde veya uygulama tespit edilen at sahibi aynı zamanda antrenörlük, seyisbaşı veya seyislik belgesini haiz ise ayrıca ilk defasında; yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için 14 ay süreyle birinci fıkranın (d) bendi uyarınca geçici olarak yasaklama cezası ve aynı süreyle birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen geçici yasaklama cezası verilir.

Antrenörün sorumluluğu altındaki atında, yasaklı madde veya uygulamanın tespiti halinde, antrenörün atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakma fiiline katıldığı tespit edilememiş olsa bile atın antrenörüne ilk defasında;

Yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için 14 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olabilen ve yarış sonucunu etkileyebilecek nitelikte olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 9 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve sınırlı olarak performansına etki eden ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 6 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve performansına etkisi çok az olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 4 ay süreyle birinci fıkranın (d) bendi uyarınca geçici olarak yasaklama cezası ile aynı süreyle birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen geçici yasaklama cezası ve ayrıca;

Yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için onbeşbin Türk Lirası,

Atlarda tıbbi kullanımı olabilen ve yarış sonucunu etkileyebilecek nitelikte olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için dörtbinbeşyüz Türk Lirası,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve sınırlı olarak performansına etki eden ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için ikibinbeşyüzelli Türk Lirası,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve performansına etkisi çok az olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için ikibinikiyüzelli Türk Lirası, para cezası verilir.

Yarış veya start denemesi günü attan alınan numunede yasaklı madde veya uygulamanın tespiti halinde atın antrenörüyle birlikte seyisbaşı veya seyisine de atın antrenörüne verilen cezanın süresi kadar tekrerrük hükümlerini de göz önünde bulundurarak birinci fıkranın (d) bendi uyarınca geçici olarak yasaklama cezası ile birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen geçici yasaklama cezası ve atın antrenörüne verilen para cezasının miktarının yarısı oranında para cezası verilir.

Fiilin tekrarı halinde, failin taşıdığı nam ve hizmet sıfatı ile bir önceki cezanın kategorisine bakılmaksızın; para ve yasaklama cezaları ilk tekrarında; fiilin karşılığı cezanın iki katı, ikinci tekrarında üç katı, üçüncü ve üzeri tekrarlarında ise dört katına çıkarılarak uygulanır.

Attan alınan numune ve/veya muayene sonucunda birden fazla sayıda yasaklı madde ve/veya uygulama tespit edilmesi halinde; faille, hangi madde veya uygulamanın cezası yüksek ise onun karşılığı ceza uygulanır.

B) Yarışlarda görevli kişilere verilecek cezalar

Yarışlarda görevlendirilen kişilerden, yasaklı madde veya uygulama fiiline katıldıkları tespit edilenler hakkında birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen süresiz yasaklama cezası ve birinci fıkranın (b) bendinin (3) numaralı alt bendinde belirlenen para cezası uygulanır, bu kişilerin görevlerine derhal son verilir. Bu kişiler, yarış işlerinde bir daha görevlendirilemezler.

C) Ata uygulanacak yaptırımlar

Atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakma eylemine, at ilgililerinin katıldıkları tespit edilememiş olsa bile, yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığı tespit edilen at ilk defasında;

Yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için 14 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olabilen ve yarış sonucunu etkileyebilecek nitelikte olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 9 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve sınırlı olarak performansına etki eden ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 6 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve performansına etkisi çok az olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 4 ay,

süreyle koşulara katılmaktan yasaklanır.

Aynı atın tekrar yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakılması halinde ata verilen yasaklama yaptırımları ilk tekrarında, fiilin karşılığı yaptırımın iki katı, ikinci tekrarında üç katı, üçüncü ve üzeri tekrarlarında dört katına çıkartılarak uygulanır. Atın yarışlardan yasaklanması mutlaka atın koşma dönemlerini kapsamak zorundadır.

Atın yasaklı madde veya uygulamaya maruz kaldığı tarihteki sahibi ile ata yasaklı madde veya uygulamanın tespit edildiği tarihteki sahibinin farklı olması ata uygulanacak yasaklama ile önceki sahibine verilecek olan yasaklama cezasını etkilemez.

Attan alınan numunede birden fazla sayıda yasaklı madde veya uygulama tespit edilmesi halinde yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığı tespit edilen ata hangi madde veya uygulamanın yaptırımı yüksek ise onun karşılığı yaptırım uygulanır.

Yarış ve start denemesi günleri dışında attan alınan numunede tespit edilen yasaklı madde veya uygulamanın, veteriner hekim kontrolünde, atın tedavisi amacıyla uygulandığının ispatı halinde, kullanılan yasaklı madde veya uygulama yasak kapsamında değerlendirilmez. Ancak idmanda olan attan yarış ve start denemesi günü dışında alınan numunede tespit edilen yasaklı madde veya uygulamanın veteriner hekim reçetesine istinaden atın tedavisi amacıyla yapıldığı ispat edilemezse atın antrenörüne ikibinbeşyüz Türk Lirası para cezası verilir. Eğer tespit edilen yasaklı madde veya uygulama atın tedavisinde yeri olmayan ve Bakanlıkça belirlenen madde veya uygulamalardan ise para cezası yedibinbeşyüz Türk Lirası olarak uygulanır.

Alınan numunesinde atın yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığının tespiti halinde, şahit numunesinin, ülke sınırları içerisinde belirlenmiş yetkili bir başka resmi veya özel laboratuvarda karma mütehassıs heyeti gözetiminde veya at ilgililerinin talep etmesi ve masraflarını karşılaması suretiyle, Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından belirlenip ilan edilen yurt dışındaki referans laboratuvarlardan birinde test edilmesini at ilgilileri itirazen isteyebilirler. İkinci analiz sonucu düzenlenen rapor kesindir.

Bu maddede öngörülen ihtar cezası ile üç aylık süreye kadar koşulara katılmaktan ve yarışlarla ilgili yerlerde sanat icrasından geçici yasaklama cezaları, Yarış Komiserler Kurulu tarafından ilgililerin savunmaları alınmak kaydıyla verilir. Yarış Komiserler Kurulu tarafından alınan savunmalar ile diğer bilgi ve belgeler dikkate alınarak, üç aylık süreyi aşan geçici yasaklama cezaları ile süresiz yasaklama cezaları Yüksek Komiserler Kurulunca verilir. Bu maddede belirtilen para cezaları ise her iki Kurul tarafından da verilebilir.

Eylemin ağırlık derecesine göre, yukarıda yazılı disiplin cezalarından biri veya birkaçı birlikte verilebilir.

Yarış Komiserler Kurulunca verilecek cezalara karşı öğrenme tarihinden itibaren onbeş gün zarfında Yüksek Komiserler Kuruluna itiraz edilebilir. Yüksek Komiserler Kurulunca ilk derece olarak veya itirazen verilen cezalar kesindir.”

MADDE 8- 6132 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş fiiller sebebiyle verilmiş disiplin cezaları ve hak mahrumiyeti cezaları bir defaya mahsus olmak üzere bütün sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılmıştır. Ancak bu durum, ilgililere daha önce verilmiş ve uygulanmış olan cezalardan dolayı atın ikramiye, kupa ve sair mükâfatları ile herhangi bir parasal talep için hak doğurmaz.

Birinci fıkra kapsamına giren cezaların verilmesini gerektiren eylemlerden dolayı ilgililer ve yarış atları hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılmaz, devam etmekte olan soruşturma ve kovuşturmalar işleminden kaldırılır, kesinleşmiş olan cezalar infaz edilmez. Bu Kanunun kapsamına giren ve bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlük tarihinden önce işlenmiş suçlar nedeniyle verilmiş olan cezalara karşı bu maddenin yürürlük tarihinden önce idarî yargı mercilerine başvurmuş olanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde dosyanın bulunduğu yargı merciine müracaat etmek suretiyle davaya devam etmek istediklerini bildirmeyenlerin davaları hakkında; görülmekte olan davalarda davayı gören mahkemece, karar temyiz edilmiş ise Danıştayca karar verilmesine yer olmadığına ve tarafların yaptıkları masrafların üzerlerinde bırakılmasına karar verilir, vekâlet ücretine hükmedilmez. Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde davaya devam etmek istediklerini bildirenlerin davalarının görülmesine devam olunur. Ancak davanın davacının aleyhine sonuçlanması halinde bu maddenin birinci fıkrasında öngörülen hükümler uygulanır.”

MADDE 9- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“F) Nakil vasıtaları ile ormanlara yıkıntı veya inşaat atığı atmak ya da hafriyat veya çöp dökmek;”

MADDE 10- 6831 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet ormanları içinde maden aranması ve işletilmesi ile madencilik faaliyeti için zorunlu; tesis, yol, enerji, su, haberleşme ve altyapı tesislerine, fon bedelleri hariç, bedeli alınarak Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilir. Ancak, temditler dahil ruhsat süresince müteşep haklar korunmak kaydı ile Devlet ormanları sınırları içindeki tohum meşcereleri, gen koruma alanları, muhafaza ormanları, verimli orman alanları, orman parkları, endemik ve korunması gereken nadir ekosistemlerin bulunduğu alanlarda maden aranması ve işletilmesi, Tarım ve Orman Bakanlığının muvafakatine bağlıdır. Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin; baraj, gölet, liman ve yol gibi

yapılarda dolgu amaçlı kullanacağı her türlü yapı hammaddesi üretimi için yapacağı madencilik faaliyetleri ile zorunlu tesislerinden bedel alınmaz.”

“Madencilik faaliyetlerinin ve faaliyetlerle ilgili her türlü yer, yol, bina ile tesislerin hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlarda veya özel ormanlarda yapılmak istenmesi halinde Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu takdirde kullanım bedeli, kullanım süresi, yapılan bina ve tesislerin devri gibi hususlar genel hükümlere uygun olarak taraflarca tespit edilir.

Madencilik faaliyetlerinin sona ermesi neticesinde idareye teslim edilen veya terk edilen doğal yapısı bozulmuş orman alanları rehabilite edilir. Rehabilite maksadı ile bu alanların orman yetiştirilmek üzere inşaat, yıkıntı ve hafriyat atıkları ile doldurularak ağaçlandırmaya hazır hale getirilmesi için büyükşehir mücavir alanlarında büyükşehir belediyelerine, diğer yerlerde ise il ve ilçe belediyelerine bedeli karşılığında izin verilebilir veya Bakanlıkça uygun görülmesi halinde ihale mevzuatına göre gerçek ve tüzel kişilere yaptırılabilir.”

MADDE 11- 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet ormanlarının herhangi bir suretle yanmasından veya açıklıklarından faydalanılarak işgal, açma veya hangi şekilde olursa olsun kesme, sökme, budama veya boğma yollarıyla elde edilecek yerlerle buralarda yapılacak her türlü yapı ve tesisler, şahıslar adına tapuya tescil olunamaz. Buralara doğrudan doğruya orman idaresince el konulur. Devlet ormanlarında el konulan bütün yapı ve tesisler, inşaa aşamasında olanlar da dâhil olmak üzere, hiçbir karar alınmasına lüzum kalmaksızın, Orman Genel Müdürlüğü tarafından derhal yıkılır veya ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık hizmetlerinde kullanılabilir. Yanan orman alanlarındaki her türlü emval Orman Genel Müdürlüğünce değerlendirilir.”

MADDE 12- 6831 sayılı Kanunun 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 27- Devlet ormanlarından kesilecek veya herhangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçlardan, hangilerinin diplerinin ve hangi ürün çeşidinin kimler tarafından damgalanacağına veya işaretleneceğine, hangi damga veya damga yerine geçecek işaretlerin kullanılacağına, orman mahsullerinin kesim, imal, toplama, koruma ve satış icaplarına göre nakil, istif ve ölçme işlerine, taşıma belgesinin tanzim ve kullanılmasına ait şekil ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce tayin ve tespit olunur.

Tayin ve tespit olunan damga veya damga yerine geçecek işaretlerin Orman Genel Müdürlüğünce belirlenen kişilerden başkası tarafından kullanılması yasaktır.

Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek esaslara göre damgaya tabi iken damgasız, işaretlemeye tabi iken işaretsiz olan ve taşıma belgesi olmayan orman emvali kaçak sayılır.”

MADDE 13- 6831 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin birinci, ikinci, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan veya burada oturmakta iken yerleşim adresini bu madde kapsamındaki başka bir köye taşıyan ya da nüfusa kayıtlı olmasa bile yerleşim adresi olarak kesintisiz en az beş yıl oturan muhtaç ihtiyaç sahibi hane reislerine, köyde barınmaları için yapacakları ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan okul, cami, sağlık evi, köy yolu köprüsü ve köy konağı ihtiyaçları ve bunların tamiratları için yapacak emval bu ormanlar civarındaki satış istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri alınmak suretiyle yeni inşaatlarda bir defaya mahsus olmak üzere, tamir için ise ihtiyaç tespitine göre verilir. Bu maddeye giren inşaatlar için hak sahiplerinin talebi halinde bu yapacak emval yerine, karşılığı idarece nakit olarak ödenir.

Nakit ödeme hallerinde işletmesindeki kerestelik emvalin son üç aylık açık artırmalı satış fiyatı ortalamasından, maliyet bedelinin üçte biri düşülür. Bu şekilde hesaplanan meblağın yüzde doksanı (% 90) ödenir.”

“Emval yerine, nakit ödeme esas ve usulleri Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit edilir.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları tarife bedeli ile karşılanır. Satış istif yerlerinden karşılanması halinde ise; maliyet bedelinin üçte biri alınır.”

MADDE 14- 6831 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 15- 6831 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34- Üretimin orman idaresi tarafından yapılması halinde, sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köylerde o yer nüfusuna kayıtlı olarak ikamet eden gerçek kişilerin veya sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köy ve kasabalarda kurulan ve her birinde ikamet eden hane adedinin çoğunluğunun ortak olduğu orman köylerini kalkındırma kooperatiflerinin; amenajman planlarına göre baltalık ormanlar, koruya tahvil sahaları ve ağaçlandırılacak yapraklı bozuk orman vasfındaki yerlerden, vahidi fiyat usulü ile kesip satış istif yerine taşıdıkları yakacak odunların yüzde yüzüne kadarı idarece tayin edilecek süre içerisinde, istedikleri takdirde kendilerine maliyet bedeli üzerinden verilir.

Devlet ormanlarında üretim işlerinin vahidi fiyat usulü ile orman idaresince yaptırılması durumunda; üretim işinde çalışan gerçek kişilerin kesip, satış istif yerine taşıdıkları endüstriyel ve yakacak emvale ait istihkak tutarı yüzde on, orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ise yüzde yirmi fazlasıyla ödenir.

31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (4) numaralı alt bendi veya ek 5 inci maddesi kapsamında sigortalı olan kişilere orman

idaresi tarafından vahidi fiyat usulü ile yaptırılan, odun üretimi, silvikültür, ağaçlandırma, toprak muhafaza, fidan ve tohum üretimi gibi işlere ait istihkak tutarları; ödemenin yapılacağı tarihlerde Sosyal Güvenlik Kurumuna kendi sigortalılıklarından kaynaklanan prim borcu ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borcunun bulunmaması şartıyla yüzde beş fazlasıyla ödenir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen haklardan yararlanabilmek için işlerin vahidi fiyat kararı ve şartnamelerdeki süreler ve esaslara uygun olarak yapılması şarttır.

Bu madde kapsamındaki kooperatiflerden veya üst kuruluşlardan yaptıkları işin mahiyeti ve hacmine göre orman mühendisi veya orman teknikeri çalıştırmaları istenebilir.

Orman Kanununda değişiklik yapan 23/9/1983 tarihli ve 2896 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesi hükümlerinden evvelce yararlanmakta olan orman köylülerine ve bunların hane adedinin çoğunluğunun ortak olduğu orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine istedikleri takdirde ürettikleri endüstriyel ve yakacak odunlar, bu maddedeki esaslar ve işletme müdürlüğünün satış ortalama fiyatlarından yüzde yirmi düşülerek tespit edilecek bedel üzerinden verilir.

Bu madde hükümlerinin uygulanması ile ilgili esas ve usuller Orman Genel Müdürlüğünce belirlenir.”

MADDE 16- 6831 sayılı Kanunun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- Herhangi bir suretle satışı yapılmış orman emvali, bedeli ödenmeden veya karşılığı banka teminat mektubu veya Devlet tahvili temin edilmeden, damgaya tabi olanlar damgalanmadan veya işaretlemeye tabi iken işaretsiz olanlar taşıma belgesi olmaksızın nakledilemez. Bunlar için düzenlenecek belgelerde emvalin adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, miktarı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile mesafe dikkate alınarak tanınan geçerlilik süresi gösterilir.

Taşıma belgeleri mal sahibinin istediği yere ve taşıyıcının taşıma imkânlarına göre müddetli olarak verilir.

Malın ilk götürüldüğü yerlerden başka yerlere taşınmasında, taşıyanın taşıma belgesini yenilemesi lazımdır.

Orman emvali; adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile geçerlilik süresi itibarıyla ibraz olunan taşıma belgesine uyduğu ve damgaya veya damga yerine geçecek işaretlemeye tabi olanlar damgalı veya işaretli bulunduğu takdirde, hepsi üzerinden hacmen yüzde on ve ağırlığının yüzde onbeşine kadar çıkacak fazlalık için taşıma belgesinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı ve bu tutarın yüzde on fazlası alınarak serbest bırakılır.

Yukarıdaki hadleri aşan miktar, bütün fazlalığa şamil olmak üzere kaçak sayılarak idarece müsadere olunur.”

MADDE 17- 6831 sayılı Kanunun 42 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orman içinde yapılacak nakliyat, orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Taşıma belgesi emval taşıyanların daima üzerinde bulunur ve ilgili memurlar tarafından istenildiğinde gösterilmesi zorunludur.”

MADDE 18- 6831 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hususi ormanlarda yapılacak plan, kesilecek ağaçların belirlenerek damga veya işaretleme, istihsal ve murakabe işlerinde çalışan orman memurlarının kanuni harcırah ve masrafları hususi orman sahipleri tarafından ödenir.”

MADDE 19- 6831 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orman idaresi yangınları önlemek maksadıyla en çok beş yılda tahakkuk ettirilecek bir plan ve program dahilinde yangın emniyet yolları ve yangın kule ve kulübeleri yapmak ve bunları idare merkezlerine telli ve telsiz telefonla bağlamakla mükellef olduğu gibi yangın tehlikesinin fazla olduğu mıntikalarda lüzum gördüğü yerlerde ve yeter miktarda yangın söndürme alet ve malzemesini havi motorlu vasıtalarla teçhiz ve takviye edilmiş yangın ekipleri bulundurur.”

MADDE 20- 6831 sayılı Kanunun 89 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 89- Bu Kanunun tatbiki bakımından imalat ve fabrikasyonun kontrolüne Orman Genel Müdürlüğü salahiyetlidir. Bu kontrolün ve umumiyetle taşıma belgelerinin kontrolünün nasıl yapılacağı Orman Genel Müdürlüğünce tespit olunur.”

MADDE 21- 6831 sayılı Kanunun 94 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (F) bendinde belirtilen fiilleri işleyenler hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.”

MADDE 22- 6831 sayılı Kanunun 97 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 97- Orman idaresi tarafından kesilecek ağaçların tespitinde kullanılan damga ya da damga yerine geçecek işaretleri, ağaçları keserken dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ya da işaretli ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekten kesenlere, kesilen her ağaç için beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Orman idaresinin kesilecek ağaçların tespitinde kullandığı damga ya da damga yerine geçecek işaretleri taklit edenler veya taklit fiiline iştirak etmeksizin kullananlar Türk Ceza Kanununun 202 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılırlar.”

MADDE 23- 6831 sayılı Kanunun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 100- 41 inci maddeye aykırı olarak her çeşit orman emvalini taşıma belgesiz, damgaya tabi olanları damgasız, işaretlemeye tabi olanları işaretsiz halde nakledenler 108 inci madde gereğince cezalandırılır.

Taşıma belgesini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür ve diğer orman mahsullerini taşıyanların malları, kaçak olup olmadığının incelenmesi için 84 üncü maddede gösterilen şekilde alıkonulur. Kaçak olmadığı ve taşıma belgesinin yenilenmediği tahakkuk ederse, alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek taşıma belgesi verilir.

Malların kaçak olduğu anlaşılırsa 108 inci madde hükmü tatbik olunur.

Taşıma belgesini değiştirmeden nakliyat yapanlara beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız, işaretlemeye tabi olanları işaretsiz olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenlere ikibinbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 24- 6831 sayılı Kanunun 105 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 105- 69 uncu maddede yazılı kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan memurlarla, orman teşkilatında vazifeli olanlardan yangın yerine yardım göndermeyenlerle alaka göstermeyenler, Türk Ceza Kanununun 170 inci maddesinde tanımlanan suçu ihmalî davranışla işlemiş olmak dolayısıyla cezalandırılır.”

MADDE 25- 6831 sayılı Kanunun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 109- Ağaçlarda bulunan resmi damga veya damga yerine geçecek işaret ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrounda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hâlâ getirenler, yerlerini değiştirenler, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, ikibinbeşyüzyirmibeş Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 26- 6831 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “elli” ibaresi “binbeşyüz” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “iki yıldan yedi yıla” ibaresi “üç yıldan on yıla” şeklinde, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde ve beşinci fıkrasında yer alan “yirmibin güne kadar” ibaresi “yirmibin günden yirmibeşbin güne kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

“Kasten orman yakan kişi, on yıldan az olmamak üzere hapis ve bin günden onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Suçun, yangına müdahalenin geciktirilmesi veya yangının söndürülmesinin zorlaştırılması amacıyla ve bu amacı gerçekleştirmeye elverişli olacak yer, zaman veya şartlarda işlenmesi halinde faile verilecek ceza yarı oranında artırılır.”

MADDE 27- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 18- Tescilli olsun veya olmasın aynı veya komşu köy, mahalle ve beldelerin orman tahdidî veya orman kadastro çalışmaları alanlarında bulunan aynı taşınmazların, ilan edilerek kesinleşmiş birden çok orman kadastrouna göre orman sayılıp sayılmaması bakımından farklı vasıflarda sınırlandırılmış olduğunun tespiti halinde, bu taşınmazlarda, kesinleşmiş mahkeme kararlarıyla oluşturulan sınırlar saklı kalmak kaydıyla, önceden yapılmış olan orman kadastro çalışmaları bütün sonuçları ile hükümsüz sayılır. Orman Genel Müdürlüğünce yeni bir orman kadastro komisyonu görevlendirilir. Görevlendirilen orman kadastro komisyonu bu taşınmazlarda, bu Kanunda öngörülen hükümler çerçevesinde orman kadastro ve 2/B uygulamasını yapar ve 10 uncu maddeye göre ilan eder. Bu kapsamda ilan edilen orman kadastro çalışmasındaki sınırlandırma esas alınır. İlan tarihinden itibaren otuz gün içinde kadastro mahkemelerinde, kadastro mahkemesi olmayan yerlerde kadastro davalarına bakmakla görevli mahkemelerde dava açılmadığı takdirde ilan edilen çalışma kesinleşir. Bu çalışmalarda 11 inci maddedeki hak düşürücü süre aranmaz.

Bu maddeye göre yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.

Bu maddeye göre orman kadastro çalışması yapılan alanlarda yer alan taşınmazlar hakkında açılmış davalar bulunması halinde yapılan çalışmalar Orman Genel Müdürlüğünce mahkemeye bildirilir.”

MADDE 28- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 19- Kocaeli ili, Kartepe ilçesi, Nusretiye Mahallesinde 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybettiği belirlenen alanlarda bu Kanunun 2 nci maddesi (B) bendi uygulaması yeniden yapılır. Yapılacak uygulamada sınırları Orman Genel Müdürlüğünce tespit edilemeyen yanan orman alanlarına ilişkin değerlendirme yapılmaz.

Bu maddeye göre yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.”

MADDE 29- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 20- Bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (C) bendi gereğince tesis edilen ve tapuda halen farklı malikler adına kayıtlı olan hususi ormanlar; orman bölge müdürlüğünün talebi ile Orman Genel Müdürlüğünce görevlendirilen orman kadastro komisyonlarınca; 31/12/2022 tarihinden önce tapulama/kadastro, imar mevzuatı veya hükmen oluşturulan tapu kayıtları esas alınarak parsel bazında yeniden değerlendirilir. Bu parseller üzerinde evvelce hususi orman olarak sınırlandırılan alanlar, farklı malikler adına kayıtlı ve üç hektardan küçük ise orman sayılmayan yer, üç hektar veya daha büyük ise hususi orman olarak yeniden sınırlandırılarak 10 uncu maddeye göre ilan edilir. İlan tarihinden itibaren otuz gün içinde kadastro mahkemelerinde, kadastro mahkemesi olmayan yerlerde kadastro davalarına bakmakla görevli mahkemelerde dava açılmadığı takdirde ilan edilen çalışma kesinleşir.

Bu maddeye göre yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.”

MADDE 30- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun gereğince tazminat ödenmemesi kaydıyla 31/12/2023 tarihine kadar Kamu Görevlilerinin Geneline ve Hizmet Kollarına Yönelik Mali ve Sosyal Haklara İlişkin 2022 ve 2023 Yıllarını Kapsayan 6. Dönem Toplu Sözleşmenin İkinci Kısım Birinci Bölümünün 34 üncü maddesi ile Üçüncü Kısım Dördüncü Bölümünün 17 nci maddesinde sayılan sebeplerle

anılan maddeler uyarınca tazminat ödemesine hak kazanacaklar için bu Kanunun bu maddeyi ihdas eden Kanun ile yürürlükten kaldırılan 71 inci maddesinin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 31- 6831 sayılı Kanunun 71 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 32- 6831 sayılı Kanunun ek 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 33- 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı; barışta güven ve asayişini korumak, kaçakçılığı men, takip ve tahkikle, trafik ve yol güvenliğini veya tutuklu ve hükümlülerin sevk ve nakillerini sağlamakla görevli olanların; Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Emniyet Teşkilatında bulunan patlayıcı maddelerin incelenmesi, muhafazası, nakli, imha edilmesi ve zararsız hâle getirilmesi işlemlerinde görevlendirilenler, orman yangınlarını söndürme çalışmalarında fiilen görevli olanlar ile yetkililerce kendilerine bu kapsamda görev verilen kamu görevlileri ve gönüllüler bu görevlerinden dolayı ya da görevleri sona ermiş olsa bile yaptıkları hizmet nedeniyle derhal veya bu yüzden maruz kaldıkları yaralanma veya hastalık sonucu ölmeleri veya engelli hâle gelmeleri hâlinde ödenecek nakdi tazminat ile birlikte bağlanacak aylığın ve bu yüzden yaralanmaları hâlinde ödenecek nakdi tazminatın esas ve yöntemlerinin düzenlenmesidir.”

MADDE 34- 2330 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (h) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve sonraki bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

“ı) Orman yangınlarını söndürme çalışmalarında Orman Genel Müdürlüğü tarafından fiilen görevlendirilen personel ve gönüllüler ile bu kapsamda görev verilen diğer kamu görevlilerini;”

MADDE 35- 2330 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 69 uncu maddesi kapsamında görevlendirilen gönüllüler yönünden 19/4/2018 tarihinden itibaren, diğer hak sahipleri yönünden ise 2330 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren meydana gelen ölüm, malullük veya yaralanma sebepleri, bu maddeyi ihdas eden Kanunla bu Kanunun 1 inci ve 2 nci maddelerinde yapılan değişikliğin kapsamına girenler, müracaatları üzerine durumlarına uygun olarak bu Kanunda düzenlenen haklardan aynı usul ve esaslar çerçevesinde yararlanırlar. Ancak, bunlara nakdi tazminat hakları saklı kalmak kaydıyla bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönem için geriye dönük olarak herhangi bir ödeme yapılmaz.

Orman Kanununun 71 inci maddesi kapsamında tazminat alanlara bu Kanun kapsamında ödeme yapılmaz.

Bu maddeyi ihdas eden Kanunla bu Kanunun 2 nci maddesinde yapılan değişiklik kapsamına girenlere değişiklik öncesinde bağlanmış olan aylıklar, ilgili mevzuatına uygun olarak bağlanmış sayılır ve bunlarda bir eksiltme yapılmaz.”

MADDE 36- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 7- Evvelce tahdidi veya kadastro yapılmış orman alanları ile bu Kanun kapsamında orman kadastro yapılacak orman alanlarında 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre orman sınırı dışına çıkarılacak yerler, 4 üncü ve 39 uncu maddelerde yer alan esaslar çerçevesinde tayin ve tespit edilerek eş zamanlı olarak ek 4 üncü maddede yer alan esaslar dahilinde Hazine adına tescil edilir. Ancak, bu çalışmaları yapacak olan kadastro ekibi ile yapılacak itirazları inceleyecek kadastro komisyonuna, Orman Genel Müdürlüğünce orman kadastro komisyonlarında en az iki yıl çalışmış bir yüksek orman mühendisi veya orman mühendisi ile bir yüksek ziraat mühendisi veya ziraat mühendisi ilaveten görevlendirilir.

Hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler tarafından orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine karşı açılacak itiraz davalarında hasım Hazine ve Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğünce açılacak davalarda hasım, hak sahibi gerçek ve tüzel kişilerdir.

Kesinleşme tarihinden itibaren on yıl geçtikten sonra, kastrodan önceki hukuki sebeplere dayanarak Hazine hariç itiraz olunamaz ve dava açılmaz.”

MADDE 37- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8/K maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bakanlık; Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazileri hariç olmak üzere, mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait olup, hisselilik, mülkiyet ihtilafı, parçalılık, tarımsal faaliyete son verilmesi, göç veya başka bir sebeple üst üste iki yıl süreyle işlenmeyen tarım arazilerini tespit ederek, ekonomiye kazandırılması ve kamu yararına kullanılması için bu arazileri kira geliri arazi maliklerine ait olmak üzere ve arazinin vasfının değiştirilmemesi şartıyla sezonluk olarak rayiç bedelden aşağı olmamak üzere kiraya verir.

Kiralama öncelikli olarak kiraya verilecek arazinin bulunduğu yerleşim yerinde ikamet edenlere ya da 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununun 3 üncü maddesinde belirtilen sivil toplum kuruluşlarına ve meslek odalarına yapılır. Bakanlık kiralama işlemlerini genel hükümlere göre taşınmaz ticareti yetki belgesine sahip işletme ve sözleşmeli işletmelere de yaptırabilir. Bu maddeye göre kiralanmış araziler Bakanlıkça belirlenen kayıt sistemlerine kaydedilir ve kiracılar bu arazilerle ilgili tarımsal desteklerden yararlandırılır.

Kiralanacak arazilerin rayiç kira bedelleri ve kiralaayanların yetiştirebilecekleri ürün veya ürün grupları Bakanlık il veya ilçe müdürlükleri tarafından mahallinde veya elektronik ortamda ilan edilir. Öncelikli gruplardan birden fazla

istekli çıkması halinde en yüksek teklifi verene kiralanır. Öncelikli gruplardan istekli çıkmaması halinde diğer isteklilerden en yüksek teklifi verene kiralanır.

Arazi maliklerine veya hak sahiplerine ulaşılamaması halinde kira bedelleri araziye özgülenerek bir kamu bankası nezdinde açılacak vadeli hesaba yatırılarak nemalandırılır. Mülkiyeti ihtilafı arazilerde ihtilafın giderilmesi halinde biriken kira geliri ve ferileri hak sahiplerine dağıtılır.

Kiralanacak arazilerin; sınıfı, parsel büyüklüğü, verimliliği gibi hususlar dikkate alınarak tespit edilmesi, kiralama usul ve esasları, kira bedellerinin ve sürelerinin belirlenmesi ile kiralamaya ve kira gelirlerinin hak sahiplerine dağıtımı ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 38- 4/5/2007 tarihli ve 5648 sayılı Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Hizmetleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Kısmi zamanlı çalışanlar

GEÇİCİ MADDE 3- Kurumda 14 üncü maddenin mülga dokuzuncu fıkrası uyarınca hizmet akdi ile kısmi zamanlı uzman olarak çalışmakta olup halen Kurumda görev yapan personelden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on iş günü içerisinde yazılı olarak başvurular, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 27 nci maddesi kapsamında “İdari Uzman” unvanlı sözleşmeli personel pozisyonuna atanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on iş günü içerisinde yazılı olarak başvurmamış olan ataması yapılmaz ve bunlarla hizmet akdi imzalanmaz. Bu maddeye göre atananların Kurumda geçen kısmi zamanlı çalışmaya ilişkin sosyal güvenlik primi gün sayıları, idari uzmanlara yapılacak ödemelerin tespitinde esas alınacak hizmet süresi hesabında dikkate alınır.”

MADDE 39- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Orman köylülerinden ormancılık faaliyetlerinde vahidi fiyatla çalışanlara kendi mülki hudutları içerisinde istihsalı yapılan oduna dayalı orman ürünlerinin satış gelirlerinden üretim giderleri düşüldükten sonra kalan tutarın yüzde onuna kadarı aynı veya nakdi olarak dağıtılır; bu oranı ve verilme şeklini belirlemeye Tarım ve Orman Bakanı yetkilidir. Dağıtıma ilişkin usul ve esaslar Orman Genel Müdürlüğüince hazırlanan yönetmelikle belirlenir.”

GEÇİCİ MADDE 1- (1) 6/2/2023 tarihinde meydana gelen depremler nedeniyle olağanüstü hal ilan edilen illerde faaliyet gösteren kooperatifler ile üst kuruluşları, 24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu kapsamında olağan genel kurul toplantılarını 31/12/2023 tarihine kadar, yapı kooperatifleri ve üst kuruluşları ise olağan genel kurullarını 2023 mali yılı olağan genel kurul toplantısı ile birleştirerek 30/6/2024 tarihine kadar yapabilirler. Ancak bu illerde ortakları bulunan tarımsal amaçlı kooperatif birlikleri ile bunların merkez birliklerinin genel kurul toplantıları 31/12/2023 tarihinden önce yapılamaz. Bu tarihlere kadar görev süreleri dolacak olan mevcut organların görev, yetki ve sorumlulukları yapılacak olan genel kurul toplantısına kadar devam eder.

(2) 6/2/2023 tarihinde meydana gelen depremler nedeniyle olağanüstü hal ilan edilen illerde faaliyet gösteren 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu ile 29/6/2004 tarihli ve 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu kapsamındaki birliklerin genel kurul toplantıları 31/12/2023 tarihine kadar yapılır. Bu birliklerin üst örgütlenmesi olan merkez birliklerinin genel kurul toplantıları ise 31/12/2023 tarihinden önce yapılamaz. Mevcut organların görev, yetki ve sorumlulukları yapılacak olan genel kurul toplantısına kadar devam eder.

MADDE 40- (1) Bu Kanunun;

a) 13 üncü, 14 üncü ve 15 inci maddeleri yayımı tarihinden altı ay sonra,

b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 41- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

4/4/2023

5 Nisan 2023 ÇARŞAMBA

Resmî Gazete

Sayı : 32154

KANUN

ORMAN KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 7442

Kabul Tarihi: 23/3/2023

MADDE 1- 12/6/1933 tarihli ve 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Lif, tohum ve sap üretimi ile ilaç etkin maddesi elde etmeye yönelik çiçek ve yaprak üretimi amaçlı kenevir yetiştiriciliği, Tarım ve Orman Bakanlığının iznine tabidir. Lif, tohum ve sap üretimi amacıyla izinli kenevir yetiştiriciliği Tarım ve Orman Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir. İlaç etkin maddesi üretimi amaçlı kenevir yetiştiriciliği ve/veya işlenmesi Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü tarafından yapılır veya yaptırılır. Gerekğinde ülke arz ve talep durumuna göre Cumhurbaşkanınca belirlenen kota doğrultusunda, Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü kontrolünde gerçek veya tüzel kişilere yaptırılabilir. İlaç etkin maddesi üretimi amaçlı kenevir

yetiştiriciliğinde, münhasıran esrar elde edilmesini engelleyecek her türlü tedbirin alınması, kenevirin hasadı, işlenmesi, ihracı, ihracı veya satışına ilişkin usul ve esaslar, İçişleri Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının görüşleri alınmak suretiyle Tarım ve Orman Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 2- 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Tarım sektörü ile ilgili politikaların tespit edilmesi, planlanması ve koordinasyonu ile ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapılarak uygulanmasında Bakanlık yetkilidir.

Tarımsal üretimin planlanması, gıda güvencesi ve güvenliğinin temin edilmesi, verimliliğin artırılması, çevrenin korunması ve sürdürülebilirliğin tesis edilmesi için Bakanlıkça belirlenen ürün veya ürün gruplarının üretimine başlanmadan önce Bakanlıktan izin alınır. Bakanlık, arz ve talep miktarı ile yeterlilik derecesini dikkate alarak hangi ürün veya ürün gruplarının üretilmesi ile tarım havzası veya işletme bazında asgari ve azami üretim miktarlarını belirler.

Bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı faaliyette bulunanlardan;

a) Bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı faaliyette bulunduğu ilk kez tespit edilenler, bu madde hükümlerine uygun şekilde faaliyet göstermeleri için Bakanlık tarafından yazılı olarak uyarılır.

b) Bakanlık tarafından yazılı olarak uyarılan ancak uyarı tarihinden itibaren 12 ay içerisinde bu maddeye uygun faaliyette bulunmayanlar, uyarı tarihinden itibaren beş yıl süreyle hiçbir destekleme programından yararlandırılmazlar.

c) Bu fıkranın (a) ve (b) bentlerine göre işlem tesis edilen ancak bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı olarak bir sonraki takvim yılında da faaliyette bulunduğu tespit edilenlere, ürün grubuna göre bu faaliyetten elde edilecek yıllık brüt hasılasının yüzde birinden beşine kadar idari para cezası verilir.

ç) Çok yıllık üretim faaliyetlerinde yazılı uyarı ve destekten yararlandırmama işlemlerinin tesis edilmesine rağmen bu maddenin ikinci fıkrasına aykırı olarak üretime devam edenlere, aykırı faaliyette bulunduğu tespit edilen her yıl için bu faaliyetten elde edilecek yıllık brüt hasılasının yüzde birinden beşine kadar idari para cezası verilir.

İdari para cezasının hesaplanmasına esas brüt hasıla, bir önceki takvim yılında Türkiye İstatistik Kurumu tarafından yayımlanan üretimin yapıldığı il genelinin ortalama verim değeri ile rayiç fiyat dikkate alınarak hesaplanır. Türkiye İstatistik Kurumu tarafından verim değeri yayımlanmayan ürünlerin ortalama verim değeri Bakanlık İl Müdürlüğünce belirlenir.

Bu maddede yer alan idari yaptırımlar mahalli mülki amir tarafından uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 3- 5488 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bakanlık, tarım sektöründe sözleşmeli üretimin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için gerekli düzenlemeleri yapar. Sözleşmeli üretimi özendirmek üzere üreticilere, bu Kanunla belirtilen desteklerin verilmesinde öncelik tanınır.

Sözleşmeli üretim aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde yürütülür:

a) Sözleşmede yer alan tarafların haklarının korunması ve sorumluluklarının belirlenmesi için sözleşmenin taraflarında aranacak vasıflar, sözleşmeye konu ürünün teslim ve teslimat koşulları, fiyat ve miktardaki değişim oranları, aynı ve nakdi avansın sınırları ile kapsamı ve benzer hususların da içerisinde olduğu sözleşme genel şartları tarımsal faaliyet alanlarına göre Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

b) Sözleşmeli üretimde irade serbestisi esastır. Ancak salgın hastalıklar, tarım ürünleri ticaretinde yaşanan gelişmeler karşısında arz güvenliğinin sağlanması, tarımsal üretimin iç veya dış talebe uygun olarak ayarlanması veya bitki ve hayvan sağlığının korunması amacıyla, ihtiyaç halinde Bakanlık tarafından belirlenen ürün veya ürün grupları bu madde kapsamında sözleşmeli olarak üretilir.

c) Bakanlık, sözleşmeli üretimin geliştirilmesi, izlenmesi ve kontrol edilmesi amacıyla sözleşmenin taraflarını ve kapsamını içeren kayıt sistemleri oluşturur ve sözleşmeler bu kayıt sistemleri kullanılmak suretiyle de düzenlenebilir.

ç) Tarımsal üretim sözleşmesine tabi ürünlere veya üretim varlıklarına sigorta yaptırılması zorunludur. Bakanlık sözleşmenin tarafı olan kişiler için de ilave sigortaların yaptırılması şartını getirebilir.

d) Tarımsal üretim sözleşmelerinde belirtilen mücbir sebepler haricinde sözleşme kapsamında üretilen ürünün alımından veya satımından vazgeçen üretici ya da alıcılar için ceza koşulu belirlenir. Ceza koşulu, alımından ya da satımından kaçınılan ürün miktarının sözleşmedeki bedelinin yüzde yirmisinden az ve yüzde ellisinden fazla olamaz. Et ve Süt Kurumunun taraf olduğu sözleşmelerde üretici için ceza koşulu bu bentte yer alan alt sınırdan daha az olarak belirlenebilir veya ceza koşuluna yer verilmeyebilir.

e) Tarımsal üretim sözleşmesinden doğan davalarda arabulucuya başvurulmuş olması dava şartıdır. Bu uyuşmazlıklarda sözleşmeli üretim konusunda uzmanlık eğitimi almış olan arabulucular; bu eğitimi alanların bulunmaması durumunda diğer arabulucular görevlendirilir. Arabulucu, yapılan başvuruyu görevlendirildiği tarihten itibaren iki hafta içinde sonuçlandırır. Bu süre zorunlu hâllerde arabulucu tarafından en fazla bir hafta uzatılabilir. Bu bendin uygulanmasına ilişkin hususlar Tarım ve Orman Bakanlığının görüşü alınarak Adalet Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikte belirlenir.

f) Tarımsal üretim sözleşmesinden doğan davalarda basit yargılama usulü uygulanır ve bu davalar ivedi olarak görülür. Bu sözleşmeden doğan davalar ile icra takiplerinde üretici, yapılacak tüm yargılama ve icra takip giderlerinden

geçici olarak muaf tutulur. Dava ve icra takibi sırasında yapılması gereken tüm giderler Devlet tarafından avans olarak ödenir. Ertelenen tüm giderler ile Devletçe ödenen avanslar dava ve takip sonunda haksız çıkan taraftan tahsil olunur.”

MADDE 4- 5488 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinde yer alan “bitkisel üretimle ilgili destekleme ödemelerinde çiftçi kayıt sistemi” ibaresi “destekleme ödemelerinde Bakanlıkça belirlenen kayıt sistemleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 5488 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- Bu maddeyi ihdas eden Kanunla, bu Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasına eklenen dava şartı olarak arabuluculuğa ilişkin hükümleri, 1/9/2023 tarihinden sonra açılacak davalarda uygulanır.”

MADDE 6- 10/7/1953 tarihli ve 6132 sayılı At Yarışları Hakkında Kanunun 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Takvim yılında yapılacak mahalli olmayan yarışlarda koşacak atların nitelik ve şartlarını belirlemeye Tarım ve Orman Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 7- 6132 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Mülkiyetindeki veya ortaklığındaki atları yarışlarda koşturan at sahipleri ile bunların vekilleri, antrenör, antrenör yardımcısı, at sahibi antrenör ve atın jokey, jokey yamağı, centilmen binici, seyisbaşı, seyis ile sair hizmetliler gibi ilgilileri ve koşularda ve yarışlarda görevlendirilenlerden yarış usul ve nizamlarına ve yarış dürüstlüğüne aykırı hareket eden, yarışların ve yarış yerlerinin ve yarışlarla ilgili yer ve tesislerin düzen ve disiplinini bozanlar hakkında aşağıdaki disiplin cezaları uygulanır:

a) İhtar cezası.

b) Para cezası.

1. Yarış usul ve nizamlarına aykırı hareket eden, yarışlarla ilgili yer ve tesislerin düzen ve disiplinini bozanlara binsekizyüzaltmışbir lira.

2. Kayıt ve tartı ile ilgili yükümlülükleri yerine getirmeyenlere üçbinyediyüzirmiiki lira.

3. Yarış dürüstlüğüne aykırı olarak hileli davranışlarda bulunanlara yedibindörtüzaltmışbir lira.

c) Geçici veya süresiz sanat icrasından yasaklama.

1. Yarışlarla ilgili her türlü yerlerden geçici veya süresiz sanat icrasından yasaklama.

2. İdman yeri dışında yarışlarla ilgili her türlü yerlerden geçici veya süresiz sanat icrasından yasaklama.

d) Tribün ve eklentileri dışında, yarışlarla ilgili yer ve tesislere girmekten geçici veya süresiz yasaklama.

e) Atın koşulara katılmasının geçici olarak yasaklanması.

Yukarıda yazılı para cezaları, eylemin tekrarı halinde iki kat artırılarak uygulanır.

Birinci fıkrada sayılan unvanlar ile at sahibi belgesine sahip olanların, sahip oldukları sıfatlardan herhangi birisi nedeniyle almış oldukları cezalar diğer sıfatlar için de geçerli sayılır.

Yarış usul ve nizamlarına aykırı hareket ederek, yarış sonuçları üzerinde etki yaratmak amacıyla, yarışların olağan cereyanı dışında, tehdit, baskı, korkutma gibi davranışlarda bulunan at sahiplerinin sahibi oldukları bütün atları, ceza müddetince sahip değişikliği olsa dahi birinci fıkranın (e) bendi hükümlerince bir yıl süre ile koşulara katılmaktan yasaklanır.

Yasaklı madde ve uygulamalar ile bunlara ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir ve ilan edilir.

Beşinci fıkra uyarınca belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar nedeni ile yarış usul ve nizamları ile yarış dürüstlüğüne bozulduğu hallerde aşağıdaki disiplin cezaları verilir:

A) At ilgililerine verilecek cezalar

Yarış veya start denemesi günlerinde alınan numunelerde, atın yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığının tespiti halinde, atın antrenörü ile birlikte atın seyisbaşı veya seyisi de sorumludur. Ata, antrenör tayin edilmediği zamanlarda ise atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakmayı önleme görevi ve sorumluluğu atın sahibine aittir.

At sahibinin sorumluluğu altındaki atında, yasaklı madde veya uygulamanın tespiti halinde, atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakma eylemine katıldığı tespit edilen kişiler ile bu eyleme katıldığı tespit edilemese bile atın sahibine; yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için onbeşbin Türk Lirası para cezası verilir.

Atında yasaklı madde veya uygulama tespit edilen at sahibi aynı zamanda antrenörlük, seyisbaşı veya seyislik belgesini haiz ise ayrıca ilk defasında; yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için 14 ay süreyle birinci fıkranın (d) bendi uyarınca geçici olarak yasaklama cezası ve aynı süreyle birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen geçici yasaklama cezası verilir.

Antrenörün sorumluluğu altındaki atında, yasaklı madde veya uygulamanın tespiti halinde, antrenörün atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakma fiiline katıldığı tespit edilememiş olsa bile atın antrenörüne ilk defasında;

Yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için 14 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olabilen ve yarış sonucunu etkileyebilecek nitelikte olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 9 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve sınırlı olarak performansına etki eden ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 6 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve performansına etkisi çok az olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 4 ay süreyle birinci fıkranın (d) bendi uyarınca geçici olarak yasaklama cezası ile aynı süreyle birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen geçici yasaklama cezası ve ayrıca;

Yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için onbeşbin Türk Lirası,

Atlarda tıbbi kullanımı olabilen ve yarış sonucunu etkileyebilecek nitelikte olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için dörtbinbeşyüz Türk Lirası,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve sınırlı olarak performansına etki eden ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için ikibinbeşyüzelli Türk Lirası,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve performansına etkisi çok az olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için ikibinikiyüzelli Türk Lirası, para cezası verilir.

Yarış veya start denemesi günü attan alınan numunede yasaklı madde veya uygulamanın tespiti halinde atın antrenörüyle birlikte seyisbaşı veya seyisine de atın antrenörüne verilen cezanın süresi kadar tekrerr hükümlerini de göz önünde bulundurarak birinci fıkranın (d) bendi uyarınca geçici olarak yasaklama cezası ile birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen geçici yasaklama cezası ve atın antrenörüne verilen para cezasının miktarının yarısı oranında para cezası verilir.

Fiilin tekrarı halinde, failin taşıdığı nam ve hizmet sıfatı ile bir önceki cezanın kategorisine bakılmaksızın; para ve yasaklama cezaları ilk tekrarı; fiilin karşılığı cezanın iki katı, ikinci tekrarı üç katı, üçüncü ve üzeri tekrarlarında ise dört katına çıkarılarak uygulanır.

Attan alınan numune ve/veya muayene sonucunda birden fazla sayıda yasaklı madde ve/veya uygulama tespit edilmesi halinde; failere, hangi madde veya uygulamanın cezası yüksek ise onun karşılığı ceza uygulanır.

B) Yarışlarda görevli kişilere verilecek cezalar

Yarışlarda görevlendirilen kişilerden, yasaklı madde veya uygulama fiiline katıldıkları tespit edilenler hakkında birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendinde belirtilen süresiz yasaklama cezası ve birinci fıkranın (b) bendinin (3) numaralı alt bendinde belirlenen para cezası uygulanır, bu kişilerin görevlerine derhal son verilir. Bu kişiler, yarış işlerinde bir daha görevlendirilemezler.

C) Ata uygulanacak yaptırımlar

Atı yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakma eylemine, at ilgililerinin katıldıkları tespit edilememiş olsa bile, yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığı tespit edilen at ilk defasında;

Yarış atlarında tıbbi kullanımı olmayan ve atın yarış performansını etkileyen ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde veya uygulamalar için 14 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olabilen ve yarış sonucunu etkileyebilecek nitelikte olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 9 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve sınırlı olarak performansına etki eden ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 6 ay,

Atlarda tıbbi kullanımı olan ve performansına etkisi çok az olan ve beşinci fıkra uyarınca Bakanlıkça belirlenen yasaklı madde ve uygulamalar için 4 ay,

süreyle koşulara katılmaktan yasaklanır.

Aynı atın tekrar yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakılması halinde ata verilen yasaklama yaptırımları ilk tekrarı, fiilin karşılığı yaptırımın iki katı, ikinci tekrarı üç katı, üçüncü ve üzeri tekrarlarında dört katına çıkartılarak uygulanır. Atın yarışlardan yasaklanması mutlaka atın koşma dönemlerini kapsamak zorundadır.

Atın yasaklı madde veya uygulamaya maruz kaldığı tarihteki sahibi ile ata yasaklı madde veya uygulamanın tespit edildiği tarihteki sahibinin farklı olması ata uygulanacak yasaklama ile önceki sahibine verilecek olan yasaklama cezasını etkilemez.

Attan alınan numunede birden fazla sayıda yasaklı madde veya uygulama tespit edilmesi halinde yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığı tespit edilen ata hangi madde veya uygulamanın yaptırımı yüksek ise onun karşılığı yaptırım uygulanır.

Yarış ve start denemesi günleri dışında attan alınan numunede tespit edilen yasaklı madde veya uygulamanın, veteriner hekim kontrolünde, atın tedavisi amacıyla uygulandığının ispatı halinde, kullanılan yasaklı madde veya uygulama yasak kapsamında değerlendirilmez. Ancak idmanda olan attan yarış ve start denemesi günü dışında alınan numunede tespit edilen yasaklı madde veya uygulamanın veteriner hekim reçetesine istinaden atın tedavisi amacıyla yapıldığı ispat edilemezse atın antrenörüne ikibinbeşyüz Türk Lirası para cezası verilir. Eğer tespit edilen yasaklı madde

veya uygulama atın tedavisinde yeri olmayan ve Bakanlıkça belirlenen madde veya uygulamalardan ise para cezası yedibinbeşyüz Türk Lirası olarak uygulanır.

Alınan numunesinde atın yasaklı madde veya uygulamaya maruz bırakıldığıının tespiti halinde, şahit numunesinin, ülke sınırları içerisinde belirlenmiş yetkili bir başka resmi veya özel laboratuvarda karma mütehassıs heyeti gözetiminde veya at ilgililerinin talep etmesi ve masraflarını karşılaması suretiyle, Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından belirlenip ilan edilen yurt dışındaki referans laboratuvarlardan birinde test edilmesini at ilgilileri itirazen isteyebilirler. İkinci analiz sonucu düzenlenen rapor kesindir.

Bu maddede öngörülen ihtar cezası ile üç aylık süreye kadar koşullara katılmaktan ve yarışlarla ilgili yerlerde sanat icrasından geçici yasaklama cezaları, Yarış Komiserler Kurulu tarafından ilgililerin savunmaları alınmak kaydıyla verilir. Yarış Komiserler Kurulu tarafından alınan savunmalar ile diğer bilgi ve belgeler dikkate alınarak, üç aylık süreyi aşan geçici yasaklama cezaları ile süresiz yasaklama cezaları Yüksek Komiserler Kurulunca verilir. Bu maddede belirtilen para cezaları ise her iki Kurul tarafından da verilebilir.

Eylemin ağırlık derecesine göre, yukarıda yazılı disiplin cezalarından biri veya birkaçı birlikte verilebilir.

Yarış Komiserler Kurulunca verilecek cezalara karşı öğrenme tarihinden itibaren onbeş gün zarfında Yüksek Komiserler Kuruluna itiraz edilebilir. Yüksek Komiserler Kurulunca ilk derece olarak veya itirazen verilen cezalar kesindir.”

MADDE 8- 6132 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş fiiller sebebiyle verilmiş disiplin cezaları ve hak mahrumiyeti cezaları bir defaya mahsus olmak üzere bütün sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılmıştır. Ancak bu durum, ilgililere daha önce verilmiş ve uygulanmış olan cezalardan dolayı atın ikramiye, kupa ve sair mükâfatları ile herhangi bir parasal talep için hak doğurmaz.

Birinci fıkra kapsamına giren cezaların verilmesini gerektiren eylemlerden dolayı ilgililer ve yarış atları hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılmaz, devam etmekte olan soruşturma ve kovuşturmalar işleminden kaldırılır, kesinleşmiş olan cezalar infaz edilmez. Bu Kanunun kapsamına giren ve bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlük tarihinden önce işlenmiş suçlar nedeniyle verilmiş olan cezalara karşı bu maddenin yürürlük tarihinden önce idarî yargı mercilerine başvurmuş olanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde dosyanın bulunduğu yargı merciine müracaat etmek suretiyle davaya devam etmek istediklerini bildirmeyenlerin davaları hakkında; görülmekte olan davalarda davayı gören mahkemece, karar temyiz edilmiş ise Danıştayca karar verilmesine yer olmadığına ve tarafların yaptıkları masrafların üzerlerinde bırakılmasına karar verilir, vekâlet ücretine hükmedilmez. Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde davaya devam etmek istediklerini bildirenlerin davalarının görülmesine devam olunur. Ancak davanın davacının aleyhine sonuçlanması halinde bu maddenin birinci fıkrasında öngörülen hükümler uygulanır.”

MADDE 9- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“F) Nakil vasıtaları ile ormanlara yıkıntı veya inşaat atığı atmak ya da hafriyat veya çöp dökmek;”

MADDE 10- 6831 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet ormanları içinde maden aranması ve işletilmesi ile madencilik faaliyeti için zorunlu; tesis, yol, enerji, su, haberleşme ve altyapı tesislerine, fon bedelleri hariç, bedeli alınarak Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilir. Ancak, temditler dahil ruhsat süresince mütesep haklar korunmak kaydı ile Devlet ormanları sınırları içindeki tohum meşcereleri, gen koruma alanları, muhafaza ormanları, verimli orman alanları, orman parkları, endemik ve korunması gereken nadir ekosistemlerin bulunduğu alanlarda maden aranması ve işletilmesi, Tarım ve Orman Bakanlığının muvafakatine bağlıdır. Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin; baraj, gölet, liman ve yol gibi yapılarda dolgu amaçlı kullanacağı her türlü yapı hammaddesi üretimi için yapacağı madencilik faaliyetleri ile zorunlu tesislerinden bedel alınmaz.”

“Madencilik faaliyetlerinin ve faaliyetlerle ilgili her türlü yer, yol, bina ile tesislerin hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlarda veya özel ormanlarda yapılmak istenmesi halinde Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu takdirde kullanım bedeli, kullanım süresi, yapılan bina ve tesislerin devri gibi hususlar genel hükümlere uygun olarak taraflarca tespit edilir.

Madencilik faaliyetlerinin sona ermesi neticesinde idareye teslim edilen veya terk edilen doğal yapısı bozulmuş orman alanları rehabilite edilir. Rehabilite maksadı ile bu alanların orman yetiştirilmek üzere inşaat, yıkıntı ve hafriyat atıkları ile doldurularak ağaçlandırmaya hazır hale getirilmesi için büyükşehir mücavir alanlarında büyükşehir belediyelerine, diğer yerlerde ise il ve ilçe belediyelerine bedeli karşılığında izin verilebilir veya Bakanlıkça uygun görülmesi halinde ihale mevzuatına göre gerçek ve tüzel kişilere yaptırılabilir.”

MADDE 11- 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet ormanlarının herhangi bir suretle yanmasından veya açıklıklarından faydalanılarak işgal, açma veya hangi şekilde olursa olsun kesme, sökme, budama veya boğma yollarıyla elde edilecek yerlerle buralarda yapılacak her türlü yapı ve tesisler, şahıslar adına tapuya tescil olunamaz. Buralara doğrudan doğruya orman idaresince el konulur.

Devlet ormanlarında el konulan bütün yapı ve tesisler, inşa aşamasında olanlar da dâhil olmak üzere, hiçbir karar alınmasına lüzum kalmaksızın, Orman Genel Müdürlüğü tarafından derhal yıkılır veya ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık hizmetlerinde kullanılabilir. Yanan orman alanlarındaki her türlü emval Orman Genel Müdürlüğüne değerlendirilir.”

MADDE 12- 6831 sayılı Kanunun 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 27- Devlet ormanlarından kesilecek veya herhangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçlardan, hangilerinin diplerinin ve hangi ürün çeşidinin kimler tarafından damgalanacağına veya işaretleneceğine, hangi damga veya damga yerine geçecek işaretlerin kullanılacağına, orman mahsullerinin kesim, imal, toplama, koruma ve satış icaplarına göre nakil, istif ve ölçme işlerine, taşıma belgesinin tanzim ve kullanılmasına ait şekil ve esaslar Orman Genel Müdürlüğüne tayin ve tespit olunur.

Tayin ve tespit olunan damga veya damga yerine geçecek işaretlerin Orman Genel Müdürlüğüne belirlenen kişilerden başkası tarafından kullanılması yasaktır.

Orman Genel Müdürlüğüne belirlenecek esaslara göre damgaya tabi iken damgasız, işaretlemeye tabi iken işaretli olmayan ve taşıma belgesi olmayan orman emvali kaçak sayılır.”

MADDE 13- 6831 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin birinci, ikinci, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerde köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan veya burada oturmakta iken yerleşim adresini bu madde kapsamındaki başka bir köye taşıyan ya da nüfusa kayıtlı olmasa bile yerleşim adresi olarak kesintisiz en az beş yıl oturan muhtaç ihtiyaç sahibi hane reislerine, köyde barınmaları için yapacakları ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan okul, cami, sağlık evi, köy yolu köprüsü ve köy konağı ihtiyaçları ve bunların tamiratları için yapacak emval bu ormanlar civarındaki satış istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri alınmak suretiyle yeni inşaatlarda bir defaya mahsus olmak üzere, tamir için ise ihtiyaç tespitine göre verilir. Bu maddeye giren inşaatlar için hak sahiplerinin talebi halinde bu yapacak emval yerine, karşılığı idarece nakit olarak ödenir.

Nakit ödeme hallerinde işletmesindeki kerestelik emvalin son üç aylık açık artırmalı satış fiyatı ortalamasından, maliyet bedelinin üçte biri düşülür. Bu şekilde hesaplanan meblağın yüzde doksanı (% 90) ödenir.”

“Emval yerine, nakit ödeme esas ve usulleri Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit edilir.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları tarife bedeli ile karşılanır. Satış istif yerlerinden karşılanması halinde ise; maliyet bedelinin üçte biri alınır.”

MADDE 14- 6831 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 15- 6831 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34- Üretimin orman idaresi tarafından yapılması halinde, sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köylerde o yer nüfusuna kayıtlı olarak ikamet eden gerçek kişilerin veya sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köy ve kasabalarda kurulan ve her birinde ikamet eden hane adedinin çoğunluğunun ortak olduğu orman köylerini kalkındırma kooperatiflerinin; amenajman planlarına göre baltalık ormanlar, koruya tahvil sahaları ve ağaçlandırılacak yapraklı bozuk orman vasfındaki yerlerden, vahidi fiyat usulü ile kesip satış istif yerine taşıdıkları yakacak odunların yüzde yüzüne kadarı idarece tayin edilecek süre içerisinde, istedikleri takdirde kendilerine maliyet bedeli üzerinden verilir.

Devlet ormanlarında üretim işlerinin vahidi fiyat usulü ile orman idaresince yaptırılması durumunda; üretim işinde çalışan gerçek kişilerin kesip, satış istif yerine taşıdıkları endüstriyel ve yakacak emvale ait istihkak tutarı yüzde on, orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ise yüzde yirmi fazlasıyla ödenir.

31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (4) numaralı alt bendi veya ek 5 inci maddesi kapsamında sigortalı olan kişilere orman idaresi tarafından vahidi fiyat usulü ile yaptırılan, odun üretimi, silvikültür, ağaçlandırma, toprak muhafaza, fidan ve tohum üretimi gibi işlere ait istihkak tutarları; ödemenin yapılacağı tarihlerde Sosyal Güvenlik Kurumuna kendi sigortalılıklarından kaynaklanan prim borcu ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borcunun bulunmaması şartıyla yüzde beş fazlasıyla ödenir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen haklardan yararlanabilmek için işlerin vahidi fiyat kararı ve şartnamelerdeki süreler ve esaslara uygun olarak yapılması şarttır.

Bu madde kapsamındaki kooperatiflerden veya üst kuruluşlardan yaptıkları işin mahiyeti ve hacmine göre orman mühendisi veya orman teknikeri çalıştırmaları istenebilir.

Orman Kanununda değişiklik yapan 23/9/1983 tarihli ve 2896 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesi hükümlerinden evvelce yararlanmakta olan orman köylülerine ve bunların hane adedinin çoğunluğunun ortak olduğu orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine istedikleri takdirde ürettikleri endüstriyel ve yakacak odunlar, bu maddedeki esaslar ve işletme müdürlüğünün satış ortalama fiyatlarından yüzde yirmi düşülerek tespit edilecek bedel üzerinden verilir.

Bu madde hükümlerinin uygulanması ile ilgili esas ve usuller Orman Genel Müdürlüğüne belirlenir.”

MADDE 16- 6831 sayılı Kanunun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- Herhangi bir suretle satışı yapılmış orman emvali, bedeli ödenmeden veya karşılığı banka teminat mektubu veya Devlet tahvili temin edilmeden, damgaya tabi olanlar damgalanmadan veya işaretlemeye tabi iken işaretlenmiş olanlar taşıma belgesi olmaksızın nakledilemez. Bunlar için düzenlenecek belgelerde emvalin adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, miktarı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile mesafe dikkate alınarak tanınan geçerlilik süresi gösterilir.

Taşıma belgeleri mal sahibinin istediği yere ve taşıyıcının taşıma imkânlarına göre müddetli olarak verilir.

Malın ilk götürüldüğü yerlerden başka yerlere taşınmasında, taşıyanın taşıma belgesini yenilemesi lazımdır.

Orman emvali; adedi, cinsi, nevi, vasfı, ebadı, bedeli, hareket tarihi ve saati ile geçerlilik süresi itibarıyla ibraz olunan taşıma belgesine uyduğu ve damgaya veya damga yerine geçecek işaretlemeye tabi olanlar damgalı veya işaretli bulunduğu takdirde, hepsi üzerinden hacmen yüzde on ve ağırlığının yüzde onbeşine kadar çıkacak fazlalık için taşıma belgesinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı ve bu tutarın yüzde on fazlası alınarak serbest bırakılır.

Yukarıdaki hadleri aşan miktar, bütün fazlalığa şamil olmak üzere kaçak sayılarak idarece müsadere olunur.”

MADDE 17- 6831 sayılı Kanunun 42 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orman içinde yapılacak nakliyat, orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Taşıma belgesi emval taşıyanların daima üzerinde bulunur ve ilgili memurlar tarafından istenildiğinde gösterilmesi zorunludur.”

MADDE 18- 6831 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hususi ormanlarda yapılacak plan, kesilecek ağaçların belirlenerek damga veya işaretleme, istihsal ve murakabe işlerinde çalışan orman memurlarının kanuni harcırah ve masrafları hususi orman sahipleri tarafından ödenir.”

MADDE 19- 6831 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orman idaresi yangınları önlemek maksadıyla en çok beş yılda tahakkuk ettirilecek bir plan ve program dahilinde yangın emniyet yolları ve yangın kule ve kulübeleri yapmak ve bunları idare merkezlerine telli ve telsiz telefonla bağlamakla mükellef olduğu gibi yangın tehlikesinin fazla olduğu mıntikalarda lüzum gördüğü yerlerde ve yeter miktarda yangın söndürme alet ve malzemesini havi motorlu vasıtalarla teçhiz ve takviye edilmiş yangın ekipleri bulundurur.”

MADDE 20- 6831 sayılı Kanunun 89 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 89- Bu Kanunun tatbiki bakımından imalat ve fabrikasyonun kontrolüne Orman Genel Müdürlüğü salahiyetlidir. Bu kontrolün ve umumiyetle taşıma belgelerinin kontrolünün nasıl yapılacağı Orman Genel Müdürlüğünce tespit olunur.”

MADDE 21- 6831 sayılı Kanunun 94 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (F) bendinde belirtilen fiilleri işleyenler hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.”

MADDE 22- 6831 sayılı Kanunun 97 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 97- Orman idaresi tarafından kesilecek ağaçların tespitinde kullanılan damga ya da damga yerine geçecek işaretleri, ağaçları keserken dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ya da işaretli ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekte kesenlere, kesilen her ağaç için beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Orman idaresinin kesilecek ağaçların tespitinde kullandığı damga ya da damga yerine geçecek işaretleri taklit edenler veya taklit fiiline iştirak etmeksizin kullananlar Türk Ceza Kanununun 202 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılırlar.”

MADDE 23- 6831 sayılı Kanunun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 100- 41 inci maddeye aykırı olarak her çeşit orman emvalini taşıma belgesiz, damgaya tabi olanları damgasız, işaretlemeye tabi olanları işaretlenmiş halde nakledenler 108 inci madde gereğince cezalandırılır.

Taşıma belgesini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür ve diğer orman mahsullerini taşıyanların malları, kaçak olup olmadığının incelenmesi için 84 üncü maddede gösterilen şekilde alıkonulur. Kaçak olmadığı ve taşıma belgesinin yenilenmediği tahakkuk ederse, alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek taşıma belgesi verilir.

Malların kaçak olduğu anlaşılırsa 108 inci madde hükmü tatbik olunur.

Taşıma belgesini değiştirmeden nakliyat yapanlara beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız, işaretlemeye tabi olanları işaretlenmiş olarak orman idaresinin istif yerlerine götürülenlere ikibinbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 24- 6831 sayılı Kanunun 105 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 105- 69 uncu maddede yazılı kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan memurlarla, orman teşkilatında vazifeli olanlardan yangın yerine yardım göndermeyenlerle alaka göstermeyenler, Türk Ceza Kanununun 170 inci maddesinde tanımlanan suç ihmalî davranışla işlemiş olmak dolayısıyla cezalandırılır.”

MADDE 25- 6831 sayılı Kanunun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 109- Ağaçlarda bulunan resmi damga veya damga yerine geçecek işaret ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrasında sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hâle getirenler, yerlerini değiştirenler, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, ikibinbeşyüz yirmibeş Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 26- 6831 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “elli” ibaresi “binbeşyüz” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “iki yıldan yedi yıla” ibaresi “üç yıldan on yıla” şeklinde, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde ve beşinci fıkrasında yer alan “yirmibin güne kadar” ibaresi “yirmibin günden yirmibeşbin güne kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

“Kasten orman yakan kişi, on yıldan az olmamak üzere hapis ve bin günden onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Suçun, yangına müdahalenin geciktirilmesi veya yangının söndürülmesinin zorlaştırılması amacıyla ve bu amacı gerçekleştirmeye elverişli olacak yer, zaman veya şartlarda işlenmesi halinde faile verilecek ceza yarı oranında artırılır.”

MADDE 27- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 18- Tescilli olsun veya olmasın aynı veya komşu köy, mahalle ve beldelerin orman tahdidi veya orman kadastro çalışma alanlarında bulunan aynı taşınmazların, ilan edilerek kesinleşmiş birden çok orman kadastrolarına göre orman sayılıp sayılmaması bakımından farklı vasıflarda sınırlandırılmış olduğunun tespiti halinde, bu taşınmazlarda, kesinleşmiş mahkeme kararlarıyla oluşturulan sınırlar saklı kalmak kaydıyla, önceden yapılmış olan orman kadastro çalışmaları bütün sonuçları ile hükümsüz sayılır. Orman Genel Müdürlüğünce yeni bir orman kadastro komisyonu görevlendirilir. Görevlendirilen orman kadastro komisyonu bu taşınmazlarda, bu Kanunda öngörülen hükümler çerçevesinde orman kadastro ve 2/B uygulamasını yapar ve 10 uncu maddeye göre ilan eder. Bu kapsamda ilan edilen orman kadastro çalışmasındaki sınırlandırma esas alınır. İlan tarihinden itibaren otuz gün içinde kadastro mahkemelerinde, kadastro mahkemesi olmayan yerlerde kadastro davalarına bakmakla görevli mahkemelerde dava açılmadığı takdirde ilan edilen çalışma kesinleşir. Bu çalışmalarda 11 inci maddedeki hak düşürücü süre aranmaz.

Bu maddeye göre yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.

Bu maddeye göre orman kadastro çalışması yapılan alanlarda yer alan taşınmazlar hakkında açılmış davalar bulunması halinde yapılan çalışmalar Orman Genel Müdürlüğünce mahkemeye bildirilir.”

MADDE 28- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 19- Kocaeli ili, Kartepe ilçesi, Nusretiye Mahallesinde 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybettiği belirlenen alanlarda bu Kanunun 2 nci maddesi (B) bendi uygulaması yeniden yapılır. Yapılacak uygulamada sınırları Orman Genel Müdürlüğünce tespit edilemeyen yanan orman alanlarına ilişkin değerlendirme yapılmaz.

Bu maddeye göre yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.”

MADDE 29- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 20- Bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (C) bendi gereğince tesis edilen ve tapuda halen farklı malikler adına kayıtlı olan hususi ormanlar; orman bölge müdürlüğünün talebi ile Orman Genel Müdürlüğünce görevlendirilen orman kadastro komisyonlarınca; 31/12/2022 tarihinden önce tapulama/kadastro, imar mevzuatı veya hükmen oluşturulan tapu kayıtları esas alınarak parsel bazında yeniden değerlendirilir. Bu parseller üzerinde evvelce hususi orman olarak sınırlandırılan alanlar, farklı malikler adına kayıtlı ve üç hektardan küçük ise orman sayılmayan yer, üç hektar veya daha büyük ise hususi orman olarak yeniden sınırlandırılarak 10 uncu maddeye göre ilan edilir. İlan tarihinden itibaren otuz gün içinde kadastro mahkemelerinde, kadastro mahkemesi olmayan yerlerde kadastro davalarına bakmakla görevli mahkemelerde dava açılmadığı takdirde ilan edilen çalışma kesinleşir.

Bu maddeye göre yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.”

MADDE 30- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun gereğince tazminat ödenmemesi kaydıyla 31/12/2023 tarihine kadar Kamu Görevlilerinin Geneline ve Hizmet Kollarına Yönelik Mali ve Sosyal Haklara İlişkin 2022 ve 2023 Yıllarını Kapsayan 6. Dönem Toplu Sözleşmenin İkinci Kısım Birinci Bölümünün 34 üncü maddesi ile Üçüncü Kısım Dördüncü Bölümünün 17 nci maddesinde sayılan sebeplerle anılan maddeler uyarınca tazminat ödemesine hak kazanacaklar için bu Kanunun bu maddeyi ihdas eden Kanun ile yürürlükten kaldırılan 71 inci maddesinin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 31- 6831 sayılı Kanunun 71 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 32- 6831 sayılı Kanunun ek 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 33- 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı; barışta güven ve asayişini korumak, kaçakçılığı men, takip ve tahkikle, trafik ve yol güvenliğini veya tutuklu ve hükümlülerin sevk ve nakillerini sağlamakla görevli olanların; Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Emniyet Teşkilatında bulunan patlayıcı maddelerin incelenmesi, muhafazası, nakli, imha edilmesi ve zararsız hâle getirilmesi işlemlerinde görevlendirilenler, orman yangınlarını söndürme çalışmalarında fiilen görevli olanlar ile yetkililerce kendilerine bu kapsamda görev verilen kamu görevlileri ve gönüllüler bu görevlerinden dolayı ya da görevleri sona ermiş olsa bile yaptıkları hizmet nedeniyle derhal veya bu yüzden maruz kaldıkları yaralanma veya hastalık sonucu ölmeleri veya engelli hâle gelmeleri hâlinde ödenecek nakdi tazminat ile birlikte bağlanacak aylığın ve bu yüzden yaralanmaları hâlinde ödenecek nakdi tazminatın esas ve yöntemlerinin düzenlenmesidir.”

MADDE 34- 2330 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (h) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve sonraki bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

“ı) Orman yangınlarını söndürme çalışmalarında Orman Genel Müdürlüğü tarafından fiilen görevlendirilen personel ve gönüllüler ile bu kapsamda görev verilen diğer kamu görevlilerini;”

MADDE 35- 2330 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 69 uncu maddesi kapsamında görevlendirilen gönüllüler yönünden 19/4/2018 tarihinden itibaren, diğer hak sahipleri yönünden ise 2330 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren meydana gelen ölüm, malullük veya yaralanma sebepleri, bu maddeyi ihdas eden Kanunla bu Kanunun 1 inci ve 2 nci maddelerinde yapılan değişikliğin kapsamına girenler, müracaatları üzerine durumlarına uygun olarak bu Kanunda düzenlenen haklardan aynı usul ve esaslar çerçevesinde yararlanırlar. Ancak, bunlara nakdi tazminat hakları saklı kalmak kaydıyla bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönem için geriye dönük olarak herhangi bir ödeme yapılmaz.

Orman Kanununun 71 inci maddesi kapsamında tazminat alanlara bu Kanun kapsamında ödeme yapılmaz.

Bu maddeyi ihdas eden Kanunla bu Kanunun 2 nci maddesinde yapılan değişiklik kapsamına girenlere değişiklik öncesinde bağlanmış olan aylıklar, ilgili mevzuatına uygun olarak bağlanmış sayılır ve bunlarda bir eksiltme yapılmaz.”

MADDE 36- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 7- Evvelce tahdidi veya kadastro yapılmış orman alanları ile bu Kanun kapsamında orman kadastro yapılacak orman alanlarında 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre orman sınırı dışına çıkarılacak yerler, 4 üncü ve 39 uncu maddelerde yer alan esaslar çerçevesinde tayin ve tespit edilerek eş zamanlı olarak ek 4 üncü maddede yer alan esaslar dahilinde Hazine adına tescil edilir. Ancak, bu çalışmaları yapacak olan kadastro ekibi ile yapılacak itirazları inceleyecek kadastro komisyonuna, Orman Genel Müdürlüğünce orman kadastro komisyonlarında en az iki yıl çalışmış bir yüksek orman mühendisi veya orman mühendisi ile bir yüksek ziraat mühendisi veya ziraat mühendisi ilaveten görevlendirilir.

Hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler tarafından orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine karşı açılacak itiraz davalarında hasım Hazine ve Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğünce açılacak davalarda hasım, hak sahibi gerçek ve tüzel kişilerdir.

Kesinleşme tarihinden itibaren on yıl geçtikten sonra, kadastrodan önceki hukuki sebeplere dayanılarak Hazine hariç itiraz olunamaz ve dava açılmaz.”

MADDE 37- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8/K maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bakanlık; Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazileri hariç olmak üzere, mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait olup, hisselilik, mülkiyet ihtilafı, parçalılık, tarımsal faaliyete son verilmesi, göç veya başka bir sebeple üst üste iki yıl süreyle işlenmeyen tarım arazilerini tespit ederek, ekonomiye kazandırılması ve kamu yararına kullanılması için bu arazileri kira geliri arazi maliklerine ait olmak üzere ve arazinin vasfının değiştirilmemesi şartıyla sezonluk olarak rayiç bedelden aşağı olmamak üzere kiraya verir.

Kiralama öncelikli olarak kiraya verilecek arazinin bulunduğu yerleşim yerinde ikamet edenlere ya da 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununun 3 üncü maddesinde belirtilen sivil toplum kuruluşlarına ve meslek odalarına yapılır. Bakanlık kiralama işlemlerini genel hükümlere göre taşınmaz ticareti yetki belgesine sahip işletme ve sözleşmeli işletmelere de yaptırabilir. Bu maddeye göre kiralanan araziler Bakanlıkça belirlenen kayıt sistemlerine kaydedilir ve kiracılar bu arazilerle ilgili tarımsal desteklerden yararlandırılır.

Kiralanan arazilerin rayiç kira bedelleri ve kiralayanların yetiştirebilecekleri ürün veya ürün grupları Bakanlık il veya ilçe müdürlükleri tarafından mahallinde veya elektronik ortamda ilan edilir. Öncelikli gruplardan birden fazla istekli çıkması halinde en yüksek teklifi verene kiralınır. Öncelikli gruplardan istekli çıkmaması halinde diğer isteklilerden en yüksek teklifi verene kiralınır.

Arazi maliklerine veya hak sahiplerine ulaşılamaması halinde kira bedelleri araziye özgülenerek bir kamu bankası nezdinde açılacak vadeli hesaba yatırılarak nemalandırılır. Mülkiyeti ihtilafı arazilerde ihtilafın giderilmesi halinde biriken kira geliri ve ferileri hak sahiplerine dağıtılır.

Kiralanan arazilerin; sınıfı, parsel büyüklüğü, verimliliği gibi hususlar dikkate alınarak tespit edilmesi, kiralama usul ve esasları, kira bedellerinin ve sürelerinin belirlenmesi ile kiralamaya ve kira gelirlerinin hak sahiplerine dağıtımı ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 38- 4/5/2007 tarihli ve 5648 sayılı Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Hizmetleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Kısmi zamanlı çalışanlar

GEÇİCİ MADDE 3- Kurumda 14 üncü maddenin mülga dokuzuncu fıkrası uyarınca hizmet akdi ile kısmi zamanlı uzman olarak çalışmakta olup halen Kurumda görev yapan personelden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on iş günü içerisinde yazılı olarak başvurular, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 27 nci maddesi kapsamında “İdari Uzman” unvanlı sözleşmeli personel pozisyonuna atanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten

itibaren on iş günü içerisinde yazılı olarak başvurmayanların ataması yapılmaz ve bunlarla hizmet akdi imzalanmaz. Bu maddeye göre atananların Kurumda geçen kısmi zamanlı çalışmaya ilişkin sosyal güvenlik primi gün sayıları, idari uzmanlara yapılacak ödemelerin tespitinde esas alınacak hizmet süresi hesabında dikkate alınır.”

MADDE 39- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Orman köylülerinden ormancılık faaliyetlerinde vahidi fiyatla çalışanlara kendi mülki hudutları içerisinde istihsalı yapılan oduna dayalı orman ürünlerinin satış gelirlerinden üretim giderleri düşüldükten sonra kalan tutarın yüzde onuna kadarı aynı veya nakdi olarak dağıtılır; bu oranı ve verilme şeklini belirlemeye Tarım ve Orman Bakanı yetkilidir. Dağıtıma ilişkin usul ve esaslar Orman Genel Müdürlüğüne hazırlanan yönetmelikle belirlenir.”

GEÇİCİ MADDE 1- (1) 6/2/2023 tarihinde meydana gelen depremler nedeniyle olağanüstü hal ilan edilen illerde faaliyet gösteren kooperatifler ile üst kuruluşları, 24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu kapsamında olağan genel kurul toplantılarını 31/12/2023 tarihine kadar, yapı kooperatifleri ve üst kuruluşları ise olağan genel kurullarını 2023 mali yılı olağan genel kurul toplantısı ile birleştirerek 30/6/2024 tarihine kadar yapabilirler. Ancak bu illerde ortakları bulunan tarımsal amaçlı kooperatif birlikleri ile bunların merkez birliklerinin genel kurul toplantıları 31/12/2023 tarihinden önce yapılamaz. Bu tarihlere kadar görev süreleri dolacak olan mevcut organların görev, yetki ve sorumlulukları yapılacak olan genel kurul toplantısına kadar devam eder.

(2) 6/2/2023 tarihinde meydana gelen depremler nedeniyle olağanüstü hal ilan edilen illerde faaliyet gösteren 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu ile 29/6/2004 tarihli ve 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu kapsamındaki birliklerin genel kurul toplantıları 31/12/2023 tarihine kadar yapılır. Bu birliklerin üst örgütlenmesi olan merkez birliklerinin genel kurul toplantıları ise 31/12/2023 tarihinden önce yapılamaz. Mevcut organların görev, yetki ve sorumlulukları yapılacak olan genel kurul toplantısına kadar devam eder.

MADDE 40- (1) Bu Kanunun;

- a) 13 üncü, 14 üncü ve 15 inci maddeleri yayımı tarihinden altı ay sonra,
 - b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 41- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

4/4/2023